

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלתר בן ר' טובי' ז"ל ורעייתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה

שבת קודש פרשת ואתחנן - שבת נחמו - פרק ג' דאבות

Shabbos Parshas Vaeschanan-Shabbos Nachamu-Third Perek

י"א מנחם אב תשס"ו - August 5, 2006

1: 37 - מנחה גדולה / שבת -	(Monsey, NY)	6: 39 - פלג המנחה / ע"ש -
8: 08 - שקיעה של יום השבת -	~~~~~	* 7: 51 - הדלקת נרות של שבת -
8: 58 - צאת הכוכבים / מעריב -	~~~~~	זמן קריאת שמע / מ"א - 8: 53
9: 20 - צה"כ / לשיטת רבינו תם -	~~~~~	זמן קריאת שמע / הגר"א - 9: 29

* מי שמדליק מוקדם, אין לאחר מזמן עצם קבלת השבת (משיאמר "בואי כלה")

והראה לו את דוד המלך ואת מלכותו, ואת סדום ועמורה שנהרסו, ואשתו של לוט שנעשתה נציב מלח ואת דבורה הנביאה ששופטת את ישראל.

והראה לו כל מה שעתיד ליארע לישראל, הן הטובה והן לפורענות, ואת מלחמת גוג ומגוג וכיצד עתידים כולם ליפול ולכלות ביריחו. וכן כל מקום ומקום כמה יבול יוציא. כללו של דבר, לא הניח הקב"ה שום דבר שלא הראה לו למשה רבינו, וכל מה שעתיד להיות עד ביאת מלך המשיח במהרה בימינו.

**עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפונה ותימנה
ומזרחה וראה בעיניך וכו' (ג-כז)**

פרש"י בקשת ממני "ואראה את הארץ הטובה" - אני מראה לך את כולה עכ"ל. הנה מבואר שנתן הקב"ה למשה רבינו כח בעיניו שראה את כל ארץ ישראל כולה. ומלבד זה, נתן לו גם כח שראה מסוף העולם ועד סופו. וצריך להבין, למה היה צריך הקב"ה להראות לו את הכל, הרי כבר נודע למשה רבינו שלא יכנס לארץ?

אלא מפרש **החכם הספרדי כמהור"ר יצחק ארואטי זצ"ל, בס' מעם לועז**, שרצה הקב"ה להראות למשה את כל ההיסטוריה של עם ישראל ומה עתידים להיות להם עד סוף כל הדורות. ולכן, הראה לו המקומות הרחוקים כאילו היו קרובים, והמקומות הנסתרים כאילו הם גלויים ועומדים. וגם הראה לו כמה ערים יש בא"י וכמה בתים יש בכל אחת, שהכל כשלחן הערוד שלא חסר בו דבר.

ואח"כ ביקש משה להראות לו את בית המקדש והראה לו, וגם את יהושע במלכותו ואת שמשון בגבורתו, ואת ברק בן אבינועם שע"י נושעו ישראל מידי סיסרא, ואת גדעון שע"י נושעו מידי מלכות מדין.

שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד. ואהבת את ה' אלקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך וגו' (ו-ד,ה)

איתא בספר החינוך (מצוה תי"ח) וז"ל: ראו לו לאדם שישים כל מחשבתו וכל מגמתו אחר אהבת ה'. ויעריך בלבו תמיד כי כל מה שיש בעולם, עושר ובנים וממשלה וכבוד, הכל כאין וכאפס כנגד אהבתו ב"ה. ויעשה כל יכלתו להרגיל מחשבות לבו כל היום באמונתו וייחודו של ה'. והקובע מחשבותיו בענינים גשמיים ובהבלי העולם לא לש"ש, אלא להתענג בהם בלבד, או להשיג כבוד העולם הזה ולהגדיל שמו, ביטל עשה זה

Halacha L'maaseh: Horav Boruch Hirschfeld Shlit'a - Rav D'khal Ahavas Yisroel, Cleveland Heights, Ohio

A SERIES IN HALACHAH
REMEMBERING YERUSHALAYIM ALL YEAR

Now that the three weeks of mourning over the destruction of the *Bais Mikdosh* have ended, it is important to know that there are many relevant *halachos* dealing with remembering *Yerushalayim* and the *churban*, during the rest of the year as well, until the coming of the *geulah* בַּעֲזֶרֶת ה'.

The **Mishnah Berurah** ⁽¹⁾ rules that by each weekday meal when a person washes for bread, he should recite the paragraph from *Tehillim* (קל) of "על נהרות בבל" before *bentching*. This chapter refers to the exile of the Jewish People, as they left *Eretz Yisroel* and were forced into *Golus Bavel*. (Even if a person does not wash for bread the entire week, there is room to suggest that he should recite this chapter by at least one meal of the day, in order to recall the *churban* as *Chazal* required.)

In that chapter, the following words are recited: "יִתְדַבֵּק לְשׁוֹנִי לַחֲכִי אִם לֹא אֶזְכְּרֶיךָ אִם לֹא אֶעֱלֶה אֶת יְרוּשָׁלַיִם עָלַי" - *"Let my tongue cling to my palate if I do not remember you; If I don't elevate Jerusalem above my greatest joys."* Based on these words, Chazal instituted certain reminders of the bitter exile, to be performed by a wedding ceremony. These include, breaking a glass under the *chupah* and placing ashes on the head of the

(1) א:יא (2) בבא בתרא ס; ,אבן העזר סה:ג (3) באור הלכה תק"ס (4) או"ח תקס:ד (5) מ"ב א:יא (6) פרי מגדים או"ח א' (7) ערוך השלחן או"ח קע:א (8) פרק ג' משנה ג'

R' Y. Eichenstein ZT"L (Ziditchover Rebbe) would say:

When *Hashem* is showing us His wrath through *Midas Hadin*, 'אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלקים' - 'He cannot do this alone, for we have a guarantee that when a *Tzaddik* makes a decree to save his people, *Hashem* will fulfill it. However, 'יעושה נפלאות גדולות' - When *Hashem* is performing wonders and greatness for his people, he does it - 'לבדו' - Himself - because we are assured that it will be to our benefit, 'כי לעולם חסדו' - *Hashem* is always doing kindness for us."

R' Yisroel Hopstein ZT"l (Kozhnutzer Maggid) would say:

"Why did *Hashem* create a person with two eyes, why wasn't one all-seeing eye enough? Because the purpose of ראייה - *seeing*, is two-fold; one eye is to see the גדולת הבורא - *Greatness of Hashem*, while the second eye is to recognize שפלות עצמו - *Lack of self-importance*. One cannot exist without the other!"

A Wise Man would say:

"Every person serves a purpose in this world; some are just not so clearly defined. It may just be that your sole purpose in life is simply to serve as a warning to others!"

MAZEL TOV TO MR & MRS AVRUMU EHRMAN ON THE BAR MITZVAH OF THEIR SON RAPHAEL.

TORAH TAVLIN IS AVAILABLE FREE OF CHARGE! TO SPONSOR/DEDICATE AN ISSUE, RECEIVE IT BY MAIL OR HAVE IT E-MAILED TO YOU DIRECTLY, PLEASE CALL 845-821-6200, OR SEND AN E-MAIL TO TORAHTAVLIN@YAHOO.COM.

 $\langle \rangle \langle \rangle$

וועגןשו גדול עכ"ל עייש. והנה דרש הרה"ק הגמו"ר יוסף חיים זוננפלד זצ"ל, באחת מדרשתיו, שהקורא קריאת שמע בכוונה ומשים לבו לפירוש המלות, מגיע מעצמו למסקנה שעיקר אהבת השי"ת בלב ונפש מתחבטאת בחינוך הבנים לתורה וליראת שמים, דלאחר שכתי "ואהבת את ה' אלקיך" - נאמר מפורש מהי החובה המוטלת עליו מחמת אהבה זו, והיא "ושננתם לבניך ודברת במ."		והוסיף עוד, שכבר אחז"ל שהקורא קריאת שמע בלי הנחת תפילין ובלי לבישת ציצית אינו אלא מעיד עדות שקר בעצמו, שהרי הוא אומר "וקשרתם לאות על ידך" וכן "ועשו להם ציצית", ובאותה שעה שקורא קרי"ש בלי מצות אלו, עושה אותם פלסתר. וכיוצ"ב מי שאינו מחנך את בניו ובנותיו לדביקות בתורה ובמצות, וקורא בכל יום בקריאת שמע את המילים "ושננתם לבניך ודברת במ" - אינו אלא מעיד עדות שקר בנפשו.	
TORAH GEMS		מעשה אבות סימן לבנים	
אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלקים אין עוד מלבדו וגו' (ד-לה)			
Chazal teach us (הר סיני) <i>"Every day a Heavenly Voice rings out from Har Chorev and calls out, 'Woe is to them and to all creation from the insult to the Torah!'"</i> The Baal Shem Tov ZT"L once explained that although we do not hear Heavenly Voices and daily pronouncements that pertain to us, as they emanate directly from Mt. Sinai, the information is still relayed to us in many different ways; through nature, from passing conversations, from news around the world and even from pithy comments of gentiles and non-religious Jews alike. We just have to open up our minds to hear the words.			
A story is told about one of the <i>Chassidishe Rebbes</i>, whose demanding schedule, taking <i>kvitlach</i> and listening to the concerns of his devoted followers every day for hours upon end, was having a detrimental effect on his health. His relatives insisted that he take a break. They were adamant that the <i>Rebbe</i> must suspend his rigorous schedule for a short while and recuperate in a nearby hamlet.			
The <i>Rebbe</i> at first wouldn't hear of it. How could he leave his <i>chassidim</i> who depended on him to listen to their many concerns? Besides, he intoned, if he were to go to the next town, the townspeople would surely find out and come out to welcome him with a grand <i>kabbolas ponim</i> (welcoming party). Righteous man that he was, he was concerned about the huge amount of adulation that would be cast upon him, and he was afraid that he might feel pangs of גאווה - <i>arrogance</i>, at the huge display on his behalf. His relatives, however, were insistent and made arrangements for the <i>Rebbe</i> to depart the next day.			
A Polish wagon-driver was hired to quietly drive the <i>Rebbe</i> to the next town. With as little fanfare as possible, the <i>Rebbe</i> entered the wagon and settled in, but as he did so, he tightly shut his eyes and began whispering - quietly at first - the words, "יבלתי להי לבדוי" - <i>"(There is) no other than Hashem, alone."</i> He hoped that by continuously repeating these words and etching them into his very being, he could resist the inevitable feelings of arrogance that he was sure would confront him.			
As the trip wore on, the <i>Rebbe's</i> words became more and more audible and soon he was loudly repeating his mantra - <i>יבלתי להי לבדוי</i> - loud enough for even the wagon-driver to hear him. The Polish gentile, mistakenly thinking that his passenger was talking to him, called out, "What was that? You want to go to Bility?" (The Polish city of Bilitz, in Southern Galicia) The Pole shook his head. "I was not told to go to Bility, it's the other way!" The <i>Rebbe</i>, though, hadn't heard a word. Eyes closed, his mouth constantly moving, he repeated his refrain over and over again: <i>יבלתי להי לבדוי</i>!			
By now, the wagon-driver no doubt slightly inebriated from his frequent swigs of the "juice bottle," began getting irritated. He was being paid to take this rabbi to the next town - there was no way he was changing course for a far-away city. As the <i>Rebbe</i> continued to chant, he finally had enough. "Forget it, rabbi. It'll take too long to get there. You're way too far from Bility. That's final!"			
וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך (ו-ה) The <i>mitzvah</i> of <i>Tefillin</i> is depicted as an "אות" - a sign of allegiance to <i>Hashem</i> and His <i>Torah</i>. Although this <i>mitzvah</i> is performed by men and women do not have the same commandment, they do have a counterpart to <i>Tefillin</i>. R' Shimon Schwab ZT"L once said that women are not obligated in the <i>mitzvah</i> of <i>Tefillin</i> because they wear their "<i>Tefillin</i>" throughout all hours of the day. While a man adorns his head and arm with his <i>Tefillin</i> during the morning prayers, a women has the merit to adorn her head all day long with a head-covering in compliance of her <i>mitzvah</i> of <i>covering</i> (<i>her</i>) <i>hair</i>, and her arms in conjunction with her all-encompassing requirement of צניעות - <i>modesty</i>. As a result, they do not need the added sanctification of the <i>mitzvah</i> of <i>Tefillin</i>, as men do. This serves to form a special bond as both men and women, through their unique <i>mitzvos</i>, symbolize the fact that our intellect (head) and physique (muscular part of the arm) are fully submitted to the רצון ה' - <i>Will of G-d</i>.		Accordingly, the Mahara'l M'Prague, R' Yehudah Leib Loewy ZT"L, writes a fascinating concept, much in line with the words above: "<i>Even if the mitzvah (of Tefillin) would be considered לאו - not time-related, women would still be exempt from it because it is not appropriate for the ineffable Name of Hashem to be called upon her.</i>" Since the parts of the body where <i>Tefillin</i> would normally be worn - the top of the head and the upper arm - are considered immodest areas which a woman must always keep covered, the boxes of <i>Tefillin</i> which contain the Name of <i>Hashem</i>, may not be placed in those areas, as this would constitute a breach of כבוד שמים.	
ויאמר ה' אלי רב לך אל תוסף דבר אלי עוד (א-ט) The <i>posuk</i> tells us that Moshe implored <i>Hashem</i> to allow him to enter <i>Eretz Yisroel</i>. The <i>Ribono Shel Olam</i> responded by saying, "<i>It is enough for you. Do not continue to speak with me about this.</i>" The Medrash Tanchuma quotes the words of <i>Hashem</i> and <i>Moshe Rabbeinu</i>: "תחנונים ידבר רש" - "<i>Petitions spoken by the destitute</i>" - <i>this is Moshe</i>. "<i>And the rich man responds brazenly - this is Hashem, who told Moshe 'It is enough for you.'</i>" The <i>Medrash</i> is astounding: Because <i>Hashem</i> refuses to give in to Moshe, He is described as "יעזות" - "<i>Brazen</i>"?		When R' Tanchumah arrived at the gates of the Heavenly Court, he was immediately confronted with this question and a reply was demanded. The Yid Hakodosh of Pshischa ZT"L illustrates the scene and provides R' Tanchumah's response: Although Moshe truly wished to enter the land and bring the ultimate redemption to his people, he was not allowed to do so since this can only be brought about through <i>Moshiach Ben Dovid</i>, the descendants of King David. This is the meaning of <i>Hashem's</i> words "ירב לך" - "<i>It is enough for you</i>" - the word רבות and בעו, the forebearers of the Davidic dynasty, from whom will eventually emerge the savior of <i>Bnei Yisroel</i>, and not from the descendants of <i>Moshe Rabbeinu</i>.	
Elaborating on this concept, R' Tanchumah added to the words "ירב לך" spoken by <i>Hashem</i>, the words of Mishley, "יענה עזות", If one takes the "יב" of "ירב" and adds the letters "עז", it spells out "יעז". So too, the "יר" when connected to the letters "יות" spell out "ירות". No disrespect intended, R' Tanchumah was elucidating the words of <i>Hashem</i>.			